

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/46/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013200732
Dátum vydania rozhodnutia:	29.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8013200732.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Příbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: Občianske združenie Zelený Kameň, so sídlom Vihorlatská 1416, 069 01 Snina, právne zastúpený: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka s sídlom v Košiciach, Štúrova 20, 040 01 Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Humenné, odbor starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Kukorelliho 1, 066 01 Humenné, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.j. OPaK-2013/00292-008-JH-R zo 7. júna 2013, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/35/2013-80 zo 14. marca 2014, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/35/2013-80 zo 14. marca 2014 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil žalobou žalobcu napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mesta Snina pod sp.zn. Výst. 2013/1255-09-La z 8. februára 2013, ktorým podľa § 13 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, ako príslušný správny orgán ochrany prírody vo veciach starostlivosti o životné prostredie podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákona č. 525/2003 Z.z.“), v súlade s § 64 ods. 1 písm. e/ a § 69 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 543/2002 Z.z.“ alebo „zákon“), v zmysle ustanovení § 81 až § 89 zákona a ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) vydal súhlas žiadateľovi Mesto Snina, zastúpené primátorom Ing. H. G., Strojárska 2060/95, 069 01 Snina, IČO 323 560 podľa § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. na výrub

- výrub stromov - spolu 381 kusov
- výrub - zrezanie jedného (dvoch, viacerých) kmeňa(-ov) stromu (dvojaka, trojaka, štvoráka, trsu) - spolu 26 kusov a

I. v súlade s § 82 ods. 12 zákona určil bližšie podmienky vykonania výrubu, zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny;

1. výrub drevín sa uskutoční do dvoch rokov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia,
2. výrub uskutoční mesto Snina cestou poverenej organizácie,
3. výrub vykonať tak, aby nedošlo k ohrozeniu zdravia človeka, prípadne škodám na majetku,
4. vyrúbaná drevina bude ihneď odstránená spôsobom, ktorý neohroží životné prostredie,

II. v súlade s § 48 ods. 1 zákona uložil žiadateľovi náhradnú výsadbu, ktorý:

1. uskutoční na svoje náklady v termíne do 2 rokov od realizácie výrubu náhradnú výsadbu v rozsahu 48 druhov drevín v počte 94 kusov podľa priloženého zoznamu tvoriaceho prílohu tohto rozhodnutia na pozemkoch parc.č. CKN 1224/61, 1224/62, 1224/63, k.ú. E. vo vlastníctve žiadateľa,
2. doručí na MsÚ v Snine, odd. výstavby, ÚP, ŽP a SP v termíne podľa bodu č. 1. doklad o vykonaní náhradnej výsadby potvrdený správcom verejnej zelene v meste,
3. zabezpečí primeranú starostlivosť o náhradnú výsadbu po dobu 1 roka od výsadby a v prípade vyhynutia vysadeného materiálu zrealizuje dosadbu.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány rozhodli na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a zároveň konštatoval, že v konaní bola zistená taká vada, ktorá spôsobila nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa krajského súdu tak prvostupňový správny orgán, ako ani žalovaný jednoznačne nepostupovali v zmysle citovaných ustanovení § 3 ods. 1, 2, 4, ako ani § 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 správneho poriadku. Mal za to, že pokiaľ žalobca v konaní namietal výsledky Dendrologického prieskumu, nič nebránilo správnomu orgánu vykonať opätovné posúdenie drevín vo vegetačnom období, ako aj vyžiadať opätovne odborné stanovisko Štátnej ochrany prírody so zameraním sa na zdravotný stav jednotlivých drevín a reagovať tak s dôrazom na ustanovenie § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. v spojení s § 17 ods. 1 vykonávacej vyhlášky č. 24/2003 Z.z. Porušením uvedených ustanovení zákona prvostupňový správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav veci a svoje rozhodnutie s poukazom na § 47 ods. 3 správneho poriadku tak nemohol dostatočne zdôvodniť.

Krajský súd z administratívneho spisu žalovaného zistil, že Mesto Snina - Mestský úrad Odbor výstavby, územného plánovania, životného prostredia a stavebného poriadku Snina žiadosťou z 21. januára 2013 č. 2013/1254-01-Pn žiadal o vydanie súhlasu na výrub drevín podľa zákona č. 543/2002 Z.z. Mesto Snina - Mestský úrad Odbor výstavby, územného plánovania, životného prostredia a stavebného poriadku, pričom žiadosť podpísal primátor mesta Ing. H. G.. Krajskému súdu z administratívneho spisu ďalej vyplynulo, že prvostupňové rozhodnutie, ktoré vydalo Mesto Snina zastúpené primátorom mesta Ing. H. G. pod sp.zn. Výst. 2013/1255-09-La 8. februára 2013 bolo podpísané tiež primátorom mesta Ing. H. G.. Krajský súd uzavrel, že v prípade, keď o žiadosti primátora mesta, rozhodol ten istý primátor mesta, spôsobilo nulitosť rozhodnutí správnych orgánov, na ktorú musel prihliadnuť bez ohľadu na to, či túto vadu žalobca v žalobe namietal.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní priznal náhradu trov konania vo výške 559,59 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/ a f/ OSP a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch svojho odvolania žalovaný s poukazom na ust. § 250 ods. 4 OSP uviedol, že žalovaný tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku, nemá pasívnu legitímáciu v tejto právnej veci. Poukázal na to, že správnym orgánom, ktorý rozhodoval v poslednom stupni v tejto veci bol Obvodný úrad životného prostredia Humenné, pričom s účinnosťou od 1. októbra 2013 boli obvodné úrady životného prostredia zrušené a výkon štátnej správy vo veciach, kde v prvom stupni rozhodujú obce, prešiel na

novovzniknuté okresné úrady. Podľa ust. § 2 ods. 5 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov mal mať spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a samostatne konať pred súdom iba okresný úrad, nie príslušný odbor okresného úradu, preto správne označený žalovaný mal byť Okresný úrad Humenné a nie Okresný úrad Humenné, odbor starostlivosti o životné prostredie.

Ďalšiu procesnú námietku, ktorú žalovaný uplatnil už vo vyjadrení k žalobe smeroval k včasnosti podanej žaloby, s ktorou sa mal prvostupňový súd vysporiadať a až po posúdení tejto námietky konať a rozhodnúť v merite veci.

Krajskému súdu vytýkal, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nedostatočné a nespĺňa požiadavky kladené na odôvodnenie rozhodnutia súdu v ust. § 157 ods. 2 OSP.

K dôvodu zrušenia rozhodnutí správnych orgánov pre nedostatočne zistený skutkový stav veci s odvolaním sa na ust. § 32 ods. 2 správneho poriadku uviedol, že správny orgán určuje rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie a je vecou úvahy, či vykoná navrhnutý dôkaz alebo použije iný dôkazný prostriedok. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že vykonanie dôkazu opakovaním dendrologického prieskumu považoval správny orgán prvého stupňa za nadbytočné, keďže skutkový stav vecí, t.j. zlý zdravotný stav, mal za dokázaný dokumentom „Dendrologický prieskum zelene v topoľovom háji“ a toto konštatoval vo svojom rozhodnutí č. Výst. 2013/1255-09-La z 8. februára 2013. Ďalej uviedol, že ako odvolací orgán k žalobcom navrhovanému opakovaniu dendrologického posudku a k znaleckému posúdeniu dendrologického posudku, postupoval tak, že podklady doplnil o stanoviská odborných organizácií na úseku ochrany prírody a krajiny, t.j. v súlade s ust. § 32 ods. 3 správneho poriadku požiadal spoločnosť Verejnoprospešné služby Snina, ako správcu zelene a spoločnosť vykonávajúcu správu podľa § 4 ods. 3 písm. g/ zákona č. 369/1990 Zb. o zaslanie stanoviska.

Žalovaný k dôvodu zrušenia napadnutých rozhodnutí pre vadu, ktorá spôsobila nezákonnosť, považoval za potrebné uviesť, žalobca vo svojom doplnení dôvodov odvolania proti prvostupňovému správne rozhodnutiu vzniesol námietku zaujatosti všetkých zamestnancov mesta Snina z dôvodu, že akýkoľvek zamestnanec správneho orgánu, ktorý sa na rozhodovaní vecí podieľal, bol vylúčený z rozhodovania vo veci, keďže bol zamestnancom toho istého orgánu. Žalobca zakladal svoju námietku na princípe automatickej predpojatosti každého zamestnanca iba z dôvodu, že rozhoduje o žiadosti svojho zamestnávateľa. Žalovaný sa ako odvolací orgán s touto námietkou zaoberal vo svojom rozhodnutí č.j.: OPaK-2013/1255-09-La z 7. júna 2013, v ktorom konštatoval, že nie je nadriadeným orgánom mesta Snina a teda nie je v jeho kompetencii vylúčiť zamestnancov mesta Snina alebo samotného primátora z konania a rozhodovania vo veci. Podľa žalovaného prenesením výkonu štátnej správy na samosprávu (zákonom č. 416/2001 Z.z.) došlo k zmiešanému modelu a tým k možnosti prípadov, kedy rozhodujú zamestnanci vo veciach svojich zamestnávateľov, pritom napr. v ust. § 69 ods. 1 písm. a/, d/ a § 68 písm. h/ zákona č. 543/2002 Z.z. je táto možnosť pripustená, a teda zákonodarcia pripustil možnosť, že si obec/mesto môže sama sebe vydať rozhodnutie. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Nejvyššího správneho soudu České republiky č.j. 1 As 19/2010-106 z 27. septembra 2012.

Dodal, že primátor mesta má pri určovaní vecnej príslušnosti podľa § 5 ods. 1 správneho poriadku postavenie správneho orgánu, teda primátor mesta nevystupuje v pozícii pracovníka alebo člena správneho orgánu a keďže správny poriadok neumožňuje, aby bol vylúčený z konania vecne príslušný správny orgán, nemôže byť z konania vylúčený primátor mesta.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods.1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1

veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa ustanovenia § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Zákon č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny účinného v čase vydania napadnutého rozhodnutia v § 1 upravuje predmet tohto zákona konkrétne pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí, ako aj práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri ochrane prírody a krajiny s cieľom prispieť k zachovaniu rozmanitosti podmienok a foriem života na Zemi, utvárať podmienky na trvalé udržiavanie, obnovovanie a racionálne využívanie prírodných zdrojov, záchranu prírodného dedičstva, charakteristického vzhľadu krajiny a na dosiahnutie a udržanie ekologickej stability.

Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona, ochranou prírody a krajiny podľa tohto zákona sa rozumie obmedzovanie zásahov, ktoré môžu ohroziť, poškodiť alebo zničiť podmienky a formy života, prírodné dedičstvo, vzhľad krajiny, znížiť jej ekologickú stabilitu, ako aj odstraňovanie následkov takých zásahov. Ochranou prírody sa rozumie aj starostlivosť o ekosystémy.

V zmysle § 47 ods. 1 citovaného zákona, zakazuje sa poškodzovať a ničiť dreviny.

Podľa § 47 ods. 2 citovaného zákona, vlastník (správca, nájomca) pozemku, na ktorom sa nachádza drevina, je povinný sa o ňu starať, najmä ju ošetrovať a udržiavať. Pri poškodení alebo výskyte nákazy dreviny chorobami môže orgán ochrany prírody uložiť vlastníkovi (správcovi, nájomcovi) pozemku vykonať nevyhnutné opatrenia na jej ozdravenie alebo rozhodnúť o jej vyrúbaní.

Podľa § 47 ods. 3 citovaného zákona, na výrub dreviny sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody, ak tento zákon neustanovuje inak. Súhlas na výrub dreviny sa môže v odôvodnených prípadoch vydať len po posúdení ekologických a estetických funkcií dreviny a vplyvov na zdravie človeka a so súhlasom vlastníka alebo správcu, prípadne nájomcu, ak mu takéto oprávnenie vyplýva z nájomnej zmluvy, pozemku, na ktorom drevina rastie, ak žiadateľom nie je jeho vlastník (správca, nájomca) a po vyznačení dreviny určenej na výrub.

Podľa § 47 ods. 7 citovaného zákona, ten, kto chce z dôvodu uvedeného v odseku 4 písm. d/ vyrúbať drevinu, je povinný túto skutočnosť písomne oznámiť orgánu ochrany prírody najmenej 15 dní pred uskutočnením výrubu. Orgán ochrany prírody môže

- a) určiť podrobnejšie podmienky uskutočnenia výrubu alebo
- b) výrub pozastaviť, obmedziť alebo zakázať, ak je v rozpore s požiadavkami na ochranu drevín, chránených druhov podľa § 33 alebo s rozsahom oprávnenia alebo povinnosti podľa osobitných predpisov.

Podľa § 47 ods. 8 citovaného zákona, výrub dreviny podľa odseku 3 možno vykonať len po jej predchádzajúcom vyznačení orgánom ochrany prírody a po právoplatnosti súhlasu orgánu ochrany prírody, ktorým je vykonávateľ výrubu povinný sa na požiadanie preukázať.

V zmysle § 64 ods. 1 citovaného zákona, štátnu správu vo veciach ochrany prírody a krajiny podľa tohto zákona vykonáva

- a) ministerstvo ako ústredný orgán štátnej správy vo veciach ochrany prírody a krajiny,
- b) Slovenská inšpekcia životného prostredia (ďalej len „inšpekcia“),
- c) krajský úrad životného prostredia,
- d) obvodný úrad životného prostredia,
- e) obec.

Podľa § 69 ods. 1 citovaného zákona, Obec

- a) vykonáva v prvom stupni štátnu správu vo veciach ochrany drevín v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,
- b) môže uložiť vlastníkovi (správcovi, nájomcovi) pozemku, na ktorom drevina rastie, vykonať nevyhnutné opatrenia na jej ozdravenie alebo rozhodnúť o jej vyrúbaní podľa § 47 ods. 2,
- c) dáva vyjadrenie podľa § 9 ods. 1 písm. 1),
- d) dáva súhlas podľa § 13 ods. 2 písm. a) a § 47 ods. 3,
- e) prijíma oznámenia podľa § 47 ods. 6 a 7,
- f) koná podľa § 47 ods. 7,
- g) vyznačuje dreviny určené na výrub podľa § 47 ods. 8,
- h) v súhlase na výrub drevín ukladá vykonanie primeranej náhradnej výsadby, starostlivosti o ňu alebo zaplatenie finančnej náhrady podľa § 48 ods. 1,
- i) obstaráva a schvaľuje dokument miestneho územného systému ekologickej stability a dokument starostlivosti o dreviny,
- j) vykonáva štátny dozor vo veciach, v ktorých vykonáva štátnu správu v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,
- k) plní ďalšie úlohy podľa § 47, § 48 ods. 3 a § 59.

Podľa § 81 ods. 1 citovaného zákona, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 82 ods. 12 citovaného zákona, v rozhodnutí vydanom podľa tohto zákona, ktorým sa dáva

súhlas na výkon činnosti alebo ktorým sa povoľuje výnimka zo zákazu činnosti podľa tohto zákona, môže konajúci orgán určiť podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny a obmedziť ich časovú platnosť.

Vyhláška č. 24/2003 Z.z., ktorá sa vykonáva zákon č. 543/2002 Z.z. o OPaK upravuje v § 17 podrobnosti o ochrane, ošetrovaní a udržiavaní drevín, o podmienkach na vydanie súhlasu na výrub drevín a o vyznačovaní drevín určených na výrub.

Podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky, ochrana drevín je činnosť zameraná na udržanie ich ekologických a estetických funkcií v prírode a krajine a v urbannom priestore a na predchádzanie ich neodôvodnenému výrubu.

V zmysle § 17 ods. 10 citovanej vyhlášky, žiadosť o vydanie súhlasu na výrub dreviny obsahuje

- a) meno, priezvisko a trvalý pobyt alebo názov alebo obchodné meno, sídlo alebo miesto podnikania žiadateľa,
- b) katastrálne územie, parcelné číslo a druh pozemku, na ktorom drevina rastie, a kópiu katastrálnej mapy alebo iný doklad umožňujúci identifikáciu dreviny v teréne,
- c) súhlas vlastníka, správcu, prípadne nájomcu (ak mu takéto oprávnenie vyplýva z nájomnej zmluvy) pozemku, na ktorom drevina rastie, ak žiadateľ nie je jeho vlastníkom (správcou, nájomcom),
- d) špecifikáciu dreviny, ktorá sa má vyrúbať, najmä jej druh, počet, zdravotný stav, obvod kmeňa meraný vo výške 130 cm nad zemou alebo tesne pod miestom jeho rozkonárenia, ak túto výšku nedosahuje, alebo výmeru krovitého porastu, e) odôvodnenie žiadosti.

Podľa § 17 ods. 12 citovanej vyhlášky, pri vydávaní súhlasu na výrub dreviny orgán ochrany prírody prihliada na

- a) druh a zdravotný stav dreviny,
- b) funkciu a význam dreviny pre životné prostredie,
- c) to, aby sa výrub dreviny uskutočnil najmä v období vegetačného pokoja,
- d) podmienky ochrany ustanovené vykonávacími predpismi vydanými na základe zákona.

Podľa § 17 ods. 13 citovanej vyhlášky, odôvodneným prípadom na vydanie súhlasu na výrub dreviny je najmä preukázanie

- a) zlého zdravotného stavu dreviny, z ktorého hľadiska má drevina malú pravdepodobnosť prežitia,
- b) nevhodných hygienických podmienok v bytových a nebytových priestoroch alebo
- c) narušenia stability stavby koreňového systému dreviny.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č.j. OPaK-2013/00292-008-JH-R zo 7. júna 2013, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Mesta Snina pod č. Vyst. 2013/1255-09-La z 8. februára 2013, ktorým bol podľa § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. vydaný súhlas žiadateľovi Mesto Snina, zastúpené primátorom Ing. H. G. na výrub vo výroku rozhodnutia uvedených drevín; v súlade s ust. § 82 ods. 12 zákona boli určené bližšie podmienky vykonania výrubu a podľa § 48 ods. 1 zákona bola žiadateľovi uložená náhradná výsadba.

Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu mal najvyšší súd preukázané, že Mesto Snina prevzalo 21. januára 2013 od žiadateľa Mesto Snina, zastúpeného primátorom mesta Ing. H. G. žiadosť o vydanie súhlasu na výrub spolu 407 ks drevín rastúcich na parc.č. CKN 1224/61, 1224/62, 1224/63, k.ú. E., ostatné plochy vo vlastníctve žiadateľa v lokalite topoľového hája nachádzajúceho sa medzi riekou Cirochou a štátnou cestou smerom zo Sniny na Stakčín. Svoju žiadosť odôvodnil zlým zdravotným stavom drevín v topoľovom háji a keďže cez neho vedie frekventovaný chodník do prímestskej rekreačnej oblasti Rybníky, z dôvodu bezpečnosti aj nutnosťou jeho revitalizácie. K žiadosti priložil výsledky „Dendrologického prieskumu zelene v topoľovom háji v Snine“ spracovaného v období október - december 2012 zhotoviteľom Ing. G. I. pre mesto Snina, podľa ktorého bola vypracovaná inventarizácia drevín, posúdenie a zhodnotenie stavu jednotlivých drevín a návrh zásahov. Uvedený

prieskum sa v zmysle žiadosti mal použiť ako podklad pre spracovanie návrhu na rekonštrukciu záujmového územia v projekte „Dendrologický chodník“. Inventarizácia drevín bola spracovaná na lokalite topoľového hája a podľa výsledkov hodnotenia drevín a plôch zelene v tomto prieskume s prihliadnutím na zdravotný stav drevín bolo navrhnuté realizovať úplný výrub 381 kusov drevín a zrezanie jedného stromu u 26 kusov drevín.

Mesto Snina, ako príslušný správny orgán ochrany prírody uskutočnil 29. januára 2013 ústne konanie za účasti zástupcov žiadateľa a vlastníka pozemku a žalobcu. Žalobca 1. februára 2013 doručil správnemu orgánu písomné stanovisko, v ktorom nesúhlasil s navrhovaným výrubom drevín. Svoj nesúhlas odôvodnil tým, že porast plní rekreačnú a zdravotnú funkciu. Zlý zdravotný stav nie je možné podľa stanoviska objektívne posúdiť nakoľko dendrologický prieskum sa realizoval v mesiacoch október a november, 50% poškodenie aj vzhľadom na čas realizácie prieskumu nie je dostatočné a ako poškodenie dreviny by malo byť uvádzané poškodenie 60% a viac. Navrhol postupný výrub drevín v rozmedzí 10 rokov, ale až po opätovnom posúdení zdravotného stavu a zopakovaní dendrologického prieskumu vo vegetačnom období. Zároveň navrhol priebežné vykonávanie náhradnej výsadby a pokračovanie výrubov viazať na úspešnosť náhradnej výsadby.

Správny orgán námietky žalobcu zamietol s odôvodnením, že projekt „Dendrologického prieskumu zelene v topoľovom háji“, ktorý bol spracovaný odborníkom s vysokoškolským vzdelaním s lesníckym zameraním, je hodnoverným podkladom o zdravotnom, estetickom a ekologickom stave posudzovaných drevín jednotlivo aj ako celku, aj vzhľadom na to, že miestna obhliadka a posúdenie drevín bolo zrealizované v prvých dňoch mesiaca október 2012, keď mali stromy ešte dostatočné olistenie. Podľa stanoviska žiadateľa, pre investičné akcie v tejto lokalite má mesto Snina pripravené finančné prostriedky na ich realizáciu už v tomto roku a ďalej sa bude uchádzať o nenávratné finančné prostriedky z iných programov, preto výrub drevín z dôvodu realizácie stavieb ostáva aktuálny. Podľa dendrologického prieskumu stromy topoľa kanadského, ktorý je dominantnou drevinovou zložkou majú oslabený zdravotný stav, čo sa prejavilo i na vysokom zastúpení stromov, ktoré majú korunu preschnutú na cca 50%. Celkom je tých stromov 308, čo je 51,1% zo všetkých stromov. Nachádza sa tu aj 14 usychajúcich stromov, čo predstavuje 2,3%. Na základe preukázania takého zlého zdravotného stavu, z ktorého hľadiska majú dreviny malú pravdepodobnosť prežitia, preto správny orgán ďalej uviedol, že nie je vhodné čakať ešte ďalších 10 rokov a postupne odstraňovať choré a poškodené dreviny, keď je známe, že v predmetnej lokalite už v minulosti dochádzalo k vyvráteniu alebo zlomeniu drevín, čím sa suché a odumreté stromy, nachádzajúce sa na miestach, kde môžu ohroziť zdravie alebo život človeka alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, stávajú bezprostrednou hrozbou.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu Mesta Snina pod č. Výst. 2013/1255-09-La z 8. februára 2013 podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že trvá na svojom pôvodnom stanovisku a s rozhodnutím nesúhlasí. Zároveň žiadal preskúmať, či v danej veci nebolo potrebné predložiť súdnoznalecký posudok od registrovaného znalca v odbore dendrológia. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací správny orgán rozhodnutie zrušil a vec vrátil späť na nové prerokovanie alebo napadnuté rozhodnutie zrušiť a konanie zastaviť. V doplnení odvolania žalobca namietal zaujatosť zamestnanca správneho orgánu, keď bolo podľa jeho názoru nepochybné, že akýkoľvek zamestnanec správneho orgánu, ktorý sa na rozhodovaní veci podieľal, bol vylúčený z rozhodovania vo veci. Mal za to, že vzťah zamestnanca správneho orgánu k účastníkovi konania zakladá odôvodnené pochybnosti o ich nepredpojatosti.

Odvolací orgán v napadnutom rozhodnutí č.j. OPaK-2013/00292-008-JH-R zo 7. júna 2013, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie uviedol, že požiadal o vypracovanie odborného stanoviska Štátnu ochranu prírody Slovenskej republiky, Regionálne centrum ochrany prírody v Stakčine, ako aj Správu Národného parku Poloniny, pričom výslovne požiadal, aby z dôvodu objektívnosti bol z vypracovania odborného stanoviska vylúčený Ing. G. I.. Taktiež odvolací orgán požiadal o stanovisko správcu zelene v meste Snina - Verejnoprospešné služby Snina, s.r.o. Žalovaný mal za to, že dendrologický posudok vypracovaný Ing. I. nad rámec požiadaviek zákona č. 543/2002 Z.z. bol dostatočným odborným podkladom pre posúdenie drevín určených na výrub, túto skutočnosť vo svojom odbornom stanovisku potvrdila aj Štátna ochrana prírody SR, Regionálne

centrum ochrany prírody v Stakčine a Správa Národného parku Poloniny, ktorá ako odborná organizácia v súlade s ustanovením § 65 ods. 1 písm. k bod 1 zákona č. 543/2002 Z.z. vypracúva odborné stanoviská pre rozhodovaciu a inú činnosť orgánov ochrany prírody.

Zároveň žalovaný poukázal na to, že v súlade so zákonom č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, nie je preto možné vyhovieť požiadavke odvolateľa na preskúmanie dendrologického posudku príslušným znalcom. Navyše požiadavka na ustanovenie súdneho znalca je úplne irelevantná nakoľko súdneho znalca môže stanoviť v konaní len súd. Správny orgán môže v odôvodnených prípadoch požiadať o vypracovanie znaleckého posudku. Požiadavka na postupný výrub sa ukázala podľa stanovísk taktiež ako neodôvodnená a navyše bezdôvodne finančne náročná.

Vo veci námietky zaujatosti a požiadavky na vylúčenie zamestnancov a primátora mesta Snina odvolací orgán uviedol, že nie je nadriadeným orgánom mesta Snina a teda nie je v jeho kompetencii vylúčiť zamestnancov mesta Snina alebo samotného primátora z konania a rozhodovania vo veci. Navyše podľa stanoviska konzultačného zboru MV SR pre aplikáciu správneho poriadku č. 9 z 19. apríla 2004 druhostupňový orgán nemá možnosť vylúčiť zamestnanca prvostupňového správneho orgánu. V rámci druhostupňového konania sa iba posudzuje, či táto skutočnosť mohla mať vplyv na napadnuté rozhodnutie a druhostupňový orgán tiež skúma či námietka zaujatosti bola uplatnená bezodkladne po tom, čo sa to účastník konania dozvedel. Vzhľadom na uvedené odvolací orgán konštatoval, že rozhodnutie Mesta Snina vychádzalo z úplného zistenia stavu veci, je zákonné a v odvolacom konaní nebol zistený rozpor so zákonom a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na jeho základe, pre ktorý by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odvolaní napadnutého rozsudku. Tieto závery vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s tým najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc správne posúdenie veci krajským súdom za správne a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalovaného uvedených v odvolaní dopĺňa nasledovné:

Šetrením v súdnom spis najvyšší súd zistil, že Krajský súd v Prešove postupoval v intenciách ustanovení procesnej normy Občianskeho súdneho poriadku, preto vyhodnotil námietky žalovaného k procesnému postupu krajského súdu ako nedôvodné. O včasnosti podania žaloby nemal prečo krajský súd pochybovať, pretože z pečiatky Slovenskej pošty na obálke založenej v spise z 12. augusta 2013, je zrejmé, že táto bola podaná v zákonnej lehote podľa § 250b ods. 1 OSP, keďže dvojmesačná lehota mala uplynúť 13. augusta 2013, čo nebolo medzi účastníkmi sporné.

Označenie žalovaného v záhlaví rozsudku prvostupňového súdu, ako aj najvyššieho súdu korešponduje s ust. § 2 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Nakoľko ustanovenie § 2 ods. 3 uvedeného zákona zveruje právomoc výkonu štátnej správy príslušnému odboru okresného úradu alebo organizačnému útvaru odboru okresného úradu, čo z označenia napádaného rozhodnutia, nezameniteľne vyplýva, t.j. označenie správneho orgánu, ktorý rozhodoval v poslednom stupni, a s ktorým má súd ako s účastníkom konania konať.

Pokiaľ ide o zásadnú námietku, t.j. vadu, ktorá spôsobila nezákonnosť rozhodnutia, na ktorú musel krajský súd prihliadať, najvyšší súd sa stotožnil s argumentáciou krajského súdu a zároveň dodáva, že v predmetnom prípade, kedy podľa administratívneho spisu je každá písomnosť na strane účastníka konania t.j. žiadateľa, ako aj správneho orgánu rozhodujúceho vo veci podpísaná tou istou osobou znemožňuje uplatnenie základných zásad, na ktorých stojí správne konanie a spôsobuje tak nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Uvedené je v tomto konaní o to závažnejšie, že ide o rozhodnutie s vysokým dosahom na verejný záujem, ktorý je v prípade povolenia zásahu, t.j. úplného výrubu veľkého

množstva drevín plniaceho ekologickú, estetickú, spoločenskú a zdravotnú funkciu, nepochybným.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal a žalobcovi náhrada trov konania nevznikla.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.